

Dubravko Mataković

(Karlovac, 18. siječnja 1941. – Zagreb, 15. listopada 2019.)

UZagrebu je 15. listopada 2019. nakon duge i teške bolesti u 79. godini života preminuo proslavljeni hrvatski olimpijac, ikona hrvatskog kajakaštva Dubravko Mataković.

Rođen je 18. siječnja 1941. u Karlovcu. Završio je Prirodoslovno-matematički fakultet, stekavši zvanje diplomiranog inženjera fizike. Bio je zaposlen u sektoru informatike Hrvatskih željeznica. Godine 1956. postao je član „Porječana“, skupine mladića i djevojaka od 12-15 godina, koji su kao dio Pomorsko-brodarskog društva „Vir“ iz Zagreba obilazili rijeke i planine.

U sklopu Narodne tehnike prolazi u klubu tečajeve samogradnje za popravke i izradu plovila od stakloplastike. Izrađivao je kalupe za samogradnju kajaka i kanua. Za sebe i druge natjecatelje gradio je športske kajake i kanue za spust i slalom, podučavajući sportaše kako mogu napraviti plovila.

Tijekom 40 godina aktivnog natjecateljskog staža uspio je u okviru programa samogradnje, vezano uz Narodnu tehniku, izraditi oko 300 kajaka, kalupa, kanua i vesala.

Afirmirao se u zagrebačkoj Slaviji, a od 1966., član je Kanu kluba Končar, također iz Zagreba. Od 1964. godine natjecatelj je na svim državnim i međunarodnim natjecanjima u slalomu i spustu, u kajaku jednosjedu i kanuu dvosjedu. Za reprezentaciju Jugoslavije nastupao je pune 22 godine, što je predstavljalo rekord u hrvatskom kajakaštvu.

Prvi je hrvatski kajakaš na divljim vodama koji je nastupio na Olimpijskim igrama 1972. u Munchenu, kada je bio 25. u K-1. Sudjelovao je na svjetskim prvenstvima u slalomu i spustu od 1965. do 1987. Najbolje rezultate ostvario je na Svjetskim prvenstvima u spustu 1971. u Meranu - 3 x K-1 (7. mjesto), 1985. u Garmisch-Partenkirchenu - C-2 (9. mjesto), i 1987. u Buorgu St. Mauriceu - 3 x C-2 (6. mjesto), u slalomu 1965. u Spittalu: K-1 (20. mjesto), 3x K-a (9. mjesto) te 1971. u Meranu 3 x K-1 (7. mjesto)

Na prvenstvima Jugoslavije i SR Hrvatske osvajao je naslove u slalomu i spustu od 1964. do 1990. Bio je prvak Jugoslavije u slalomu u K-1 1975.; 3 x K-1 1977. i 1982; 3 x C-2 1984. i u spustu C-2 1966, 1984, 1985. i 1988; 3 x K-1 1964. i 3 x C-2 1978, 1983, 1987, 1988, 1989. i 1990. Zadnji naslov prvaka države osvojio je sa 48 godina!

U KK Končaru 1986., izradio je plan te potom i proveo program pod nazivom „Kako do svjetskog prvaka“. Plan se počeo ostvarivati 1990., kada je

Tomislav Crnković postao svjetski juniorski prvak u spustu C-1.

Bio je selektor Jugoslavije u spustu od 1989. do 1991. i trener Hrvatske u spustu od 1992. do 1998. Kao klupski i reprezentativni trener odgojio je generaciju istaknutih kajakaša među kojima su Tomislav Crnković, Željko Petrić, Tomislav Hohnjec, Tomislav Lepan, Goran Čokor i Emil Milihram.

U razdoblju od 1990. – 1997., osvojio je kao izbornik i trener sedam zlatnih medalja na seniorskim i juniorskim svjetskim i europskim prvenstvima. Dobitnik je Nagrade Fair Play Sportskih novosti 1977. i Nagrade Tehničke kulture „Zlatna krila“ 1989.

Bio je kao član Hrvatskog kajakaškog saveza, član prve utemeljiteljske Skupštine Hrvatskog olimpijskog odbora, koji je osnovan 10. rujna 1991. Dubravkova (za prijatelje Čiči) sportska karijera trajala je preko 30 godina, odgajao je prvake, ali i ljude.

Sahranjen je na krematoriju zagrebačkog groblja Mirogoj.

Jurica Gizdić